

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.811 van 15 januari 1998
in de zaak A. 75.880/VII-15.970.**

In zake : de gemeente BAARLE-NASSAU,
die woonplaats kiest bij
Gemeentehuis van BAARLE-HERTOG,
gevestigd te BAARLE-HERTOG,
Kerkstraat 11

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

tussenkomen partij :

de n.v. VILATCA,
gevestigd te ARENDONK,
Onder d'Eike 2.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente Baarle-Nassau op 29 september 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 24 juli 1997 waarbij het beroep van de n.v. VILATCA tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 16 januari 1997 houdende weigeren van de vergunning aan de n.v. VILATCA, om een veeteeltbedrijf gelegen te Ravels (Weelde), Bredabaan 100A-B en 102A-B-C, te exploiteren, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard, de beroepen weigeringsbeslissing wordt opgeheven en een vergunning wordt verleend voor een rundveehouderij met 3204 mestkalveren, 70 gewone kalveren en 194 volwassen runderen, voor opslagplaatsen voor 5410 m³ dierlijke

mest, een opslagplaats voor in totaal 48.000 liter stookolie in vijf ingegraven houders, voor een opslagplaats voor in totaal 10.000 liter stookolie in twee ingegraven houders en voor stookinstallaties van meer dan 500 kW tot en met 5000 kW;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 november 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van de gemeente-ambtenaar A.L.M. VOESENEK, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat B. LANGE die, loco Advocaat H. LANGE verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat D. SCHUERMANS die, loco Advocaat L. SCHUERMANS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 14 oktober 1997 de n.v. VILATCA, aan wie de bestreden vergunning werd verleend, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

2.1. Op 9 september 1996 dient de n.v. VILATCA bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een landbouwinrichting omvattende 279 grote inheemse zoogdieren (Vlaremrubriek 9.4.3.c.2), 3204 mestkalveren (Vlaremrubriek, 9.4.2.c.2), ondergrondse enkelvoudige tanks voor 48.000 l stookolie (rubriek 17.3.6.2.), de opslag van 6184 m³ dierlijke mest (rubriek 28.2.c.2), een stookinstallatie van 500-5000 kW (rubriek 43.1.2.) en elektrische toestellen met een totaal vermogen van 171,61 kW (rubriek 12.4.2.).

De vergunningsaanvraag strekt er in hoofdzaak enerdeels toe de vergunning voor het houden van 1536 mestkalveren verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ravels op 20 juli 1979 voor een termijn van twintig jaar te hernieuwen, anderdeels wordt ook de uitbreiding van de inrichting beoogt met 1668 mestkalveren en 264 inheemse grote zoogdieren.

Tijdens het openbaar onderzoek van de vergunningsaanvraag dient onder meer de gemeente Baarle-Nassau een schriftelijk bezwaar in.

2.2. Met een besluit van 16 januari 1997 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen de gevraagde vergunning.

2.3. Op 24 februari 1997 wordt door de n.v. VILATCA bij de Vlaamse minister van Leefmilieu en

Tewerkstelling beroep aangetekend tegen dat weigeringsbesluit.

2.4. Nadat in het kader van de beroepsprocedure diverse adviezen zijn uitgebracht, wordt op 24 juli 1997 het bestreden besluit genomen.

Met dit besluit wordt het beroep van de n.v. VILATCA gedeeltelijk gegrond verklaard en wordt haar de vergunning verleend voor het veranderen van haar inrichting door uitbreiding, zodat deze zou omvatten :

- een rundveehouderij met 3204 mestkalveren, 70 gewone kalveren en 194 volwassen runderen;
- opslagplaats voor 5410 m³ dierlijke mest;
- een opslagplaats voor in totaal 48.000 liter stookolie voor de verwarming van de stallen in vijf ingegraven houders met een inhoud van respectievelijk : één van 25.000 l, één van 10.000 l, twee van 5000 l en één van 3000 l;
- een opslagplaats voor in totaal 10.000 liter stookolie voor de verwarming van de woningen in twee ingegraven houders met een inhoud van 5000 l elk;
- stookolie-installaties van meer dan 500 kW tot en met 5000 KW.

De vergunning voor de hernieuwing van de bestaande vergunning wordt echter geweigerd, zodat de vergunning voor de uitbreiding van de inrichting samenvalt met de eindtermijn van de basisvergunning, te weten 20 juli 1999. In dat opzicht wordt slechts gedeeltelijk ingegaan op het beroep;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel aanvoert hetgeen volgt :

"Op de door de Burgemeester van Ravels in zijn opdracht ter plaatse aangebrachte bekendmaking Bredabaan 100 A-B en 102 A-B-C, waaruit bleek dat de aanvraag om milieuvergunning ter inzage lag met de mogelijkheid om bezwaren in te dienen, was te lezen dat geen openbare zitting zou plaats vinden.

Op 8 november 1996 is ons uit de in de publicatiekast van het gemeentehuis van Ravels gebleken dat de tekst van eerdergenoemde publicatie anders was dan de ter plaatse aangebrachte tekst op het adres Bredabaan 100 A-B en 102 A-B-C. In deze publicatie ten gemeentehuize van Ravels was te lezen dat wel een openbare zitting zou worden gehouden. Door deze tegenstrijdige informatie waren wij niet in de gelegenheid om onze zienswijze en bezwaren tijdens deze openbare zitting naar voren te brengen. De openbare zitting had al plaats gevonden";

3.1.2. Overwegende dat de informatievergadering voorgeschreven bij artikel 11, § 2 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en geregeld bij artikel 18 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) er toe strekt dat aanvrager, omwonenden en vertegenwoordigers van de bestuursorganen van gedachten kunnen wisselen en een beter inzicht verkrijgen in elkaars standpunt (Hand., Vlaamse Raad, 1984-1985, 27 november 1984); dat, in tegenstelling tot de bezwaren en bemerkingen ingediend tijdens het openbaar onderzoek en waarvan een proces-verbaal moet worden opgemaakt, niet is voorgeschreven dat op de verschillende standpunten naar voren gebracht tijdens de informatievergadering, waarvan een verslag wordt opgemaakt, moet worden geantwoord in de beslissing over de ingediende milieuvergunningsaanvraag; dat dan ook het zwaartepunt van het openbaar onderzoek op het vlak van de rechtsgevolgen lijkt te liggen in "de

tijdens het openbaar onderzoek ingediende schriftelijke en mondelinge bezwaren en opmerkingen"; dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij tijdens het openbaar onderzoek een schriftelijk bezwaar heeft ingediend en dat haar bezwaren in het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen werden vermeld en geëvalueerd; dat, overigens, in evengenoemd besluit aan de bezwaren van de verzoekende partij werd tegemoet gekomen, en de milieuvergunning aan de tussenkomen de partij werd geweigerd; dat dienvolgens de belangen van de verzoekende partij niet lijken te zijn geschaad door het beweerd niet vermelden van de geplande openbare zitting op de aan de Bredabaan aangebrachte bekendmaking; dat het middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel aanvoert, als volgt uiteengezet :

"1. Vanwege de uitbreiding van het aantal mestkalveren van 1344 stuks naar 3204 stuks mestkalveren en het plaatsen van 264 runderen zal de stankhinder enorm toenemen, zodanig dat dit ten koste gaat van de volksgezondheid van deze bewoners. Om die reden zal sprake zijn van onherstelbare schade. Stank houdt immers niet op bij de rijksgrens. Het verwondert ons ten zeerste dat in titel II van het VLAREM voor bestaande rundveehouderijen geen afstandsregels ten aanzien van het woongebied zijn opgelegd. (zie blz. 9 van eerdergenoemde uitspraak van de minister);

Volgens Nederlandse wettelijke normen zou de minimaal in acht te nemen afstand bij 264 stuks rundvee 100 meter en bij 3204 stuks mestkalveren 380 meter moeten bedragen. Deze afstanden zijn vastgelegd in de Ministeriële brochure 'Stankhinder en veehouderij 1996', voorheen bekend als 'Brochure Veehouderij en Hinderwet' en zijn gebaseerd op ervaringscijfers.

2. Vanwege de enorme toename van het aantal dieren neemt ook de ammoniakemissie uit deze stallen toe van 195 mol naar 511 mol. Dit betekent dat de landelijke doelstelling, neergelegd in het Nationaal Milieubeleidsplan 2 en in de interimwet ammoniak en veehouderij, niet gehaald zullen worden.

Om die reden zal de ammoniakemissie op de in deze omgeving gelegen verzuringsgevoelige gebieden (bossen

en natuurgebieden) toenemen. Immers de ammoniakdepositie houdt niet op bij de rijksgrens";

3.2.2. Overwegende dat de milieuvergunningsaanvraag van de tussenkomende partij niet dient te worden getoetst aan de Nederlandse afstandsregels voor veehouderijen, noch aan de Nederlandse normen inzake ammoniakemissie; dat, voorts, een loutere kritiek op de bestaande regelgeving niet de onwettigheid van de bestreden beslissing kan meebrengen,

3.3. Overwegende dat geen van de door de verzøkende partij aangevoerde middelen ernstig is; dat derhalve niet is voldaan aan de eerste voorwaarde gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen, zonder dat een onderzoek moet worden ingesteld naar de door de verwerende en de tussenkomende partij opgeworpen excepties van onontvankelijkheid,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. VILATCA in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien januari 1900 achtennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
V. WAUTERS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.